

Verkamanna- fylkingin í uppløysn

Oddagrein

VERKAMANNAFYLKINGIN varð fyrst og fremst stovnað sum eitt mótmæli. Eitt mótmæli móti politiskum døgnaðum, ineffektiviteti, og skrivstovuvelði.

TAÐ var hesum, fylkingin skuldi rudda upp í. Slagorðini til valið vóru «upprudding», «rættartrygd» og «arbeiðspláss». Og ákærumar móti gomlu flokkunum vóru ikki mildar. Men tá fregnast varð um tær ítøkiligu politisku hugsanirnar hjá fylkingini, fekt einki svar.

Í samrøðu við Sosialin undan valinum, segði Óli Jacobsen:
– Vit hava onga meining um viðurskiptini millum Føroyar og Danmark.
– Vit hava onga meining um ES-limaskap.
– Vit hava onga meining um høgra og vinstra.
– Hjá okkum kunnu øll vera við - uttan mun til politiskan lit.

ÓLI Jacobsen vildi við Verkamannafylkingini hava allar ideologiir lagdar til vikis. Nú skuldu øll samstarva um praktiskar loysnir, segði hann.

TÍ var fylkingin eisini opin fyri øllum. Øll vóru vælkommin, bara tey tóku undir við, at skilið hevði verið ov ringt frammanundan. Øll vóru vælkommin, bara tey vóru ímóti tí gamla.

VIT hava alla tíðina hildið, at hetta var ov lítið. Tú kanst ikki virka politiskt, bara við at vera ímóti. Í einum politiskum flokki ella fylking má vera nakað meira sum savnar, enn ótøkilig slagorð sum «upprudding» og «arbeiðspláss».

POLITIKKUR sýr seg um at hava nakrar grundleggjandi meiningar og nøkur ítøkilig sjónarmið um, hvussu samfelagið skal skipast. Og tú mást ganga saman við teimum, sum halda tað sama sum tú. Tað er ov lítið bara at vera samdur um at vera ímóti. Tað má eisini vera okkurt, tú ert fyrri, skalt tú kunna samstarva.

Í Verkamannafylkingini vórðu allar hurðar lætnar upp á víðan vegg fyrri øllum, sum vóru ímóti. Og so var líka mikið, um tú vart høgarsinnaður ella vinstrasinnaður, sambands- ella sjálfstýrismaður.

VIT hava alla tíðina hildið, at hetta fór at endað galið. Og nú gongur sjón fyrri søgn. Fylkingin er í ferð við at syndrast. Landsnevndin hóttir við at blaka tingfólkinu úr.

ORSØKIN er, at tann ideologiska semja, tær «praktisku loysnirnar» skulu byggja á í politíki, aldrin hevur verið til staðar í Verkamannafylkingini.

TÁ kann tað ikki bera til.

Sosialurin

Vit krevja frágreiðing

Føroyingar hava einki lært av fortíðini, skrivar Sverre Midjord, løgtingsmaður, um søluna hjá Fiskasøluni av virkinum í Grimsby

Tað, sum fram er komið í sambandi við Føroya Fiskasølu og søluna av deildini í Onglandi, tey viðurskipti, sum avdúkað eru, eru so álvarsom, at tey ikki kunnu fara aftur við bordinum.

Keyparin, tann føroyski parturin, segði at keypið var gjørt fyrri at hetta ikki skuldi fara á fremmandar hendur, og helt fram, at íslendingar vóru áhugaðir fyrri ognini í Onglandi.

Tað var so orsökini til at Joensen og Uhrenholt keyptu, at forða fyrri at henda ognin glapp føroyingum av hendi.

Teir søgdu seg á henda hátt vilja verja føroysk áhugamál.

Men hetta loynikeypið er ikki meira enn kólnað, so kemur fram, at somu persónar av sínum eitingum selja júst til íslendingar 50% av fyrtekuni í Onglandi og teir selja tað fyrri meira enn hvat teir sjálvir hava keypt fyrri. Tað vil so siga, at teir ikki bara hava havt tann fyrirmin at teir uttan um alt vanligt, sum eigur at fara fram har slíkt hendir, so keypta teir í loynd, tí teir hava vitan við tað at teir eru stjórnlarmir bæði í Fiskasøluni og í Føroya Banka. Og so at siga, at formaðurin í Føroya Banka ikki hevur havt nakra ávirkan og heldur ikki hevur havt fyrirmin av at vera í tí stöðu, sum hann var í, tað er ov langt úti. So bláoygdur er eingin longur, at vit fara at trúgva hesum. Sjálvandi hevur formaðurin í Føroya Banka verið vitandi um viðurskipti

hjá einum av teirra størstu kundum og sum stjórnlarmir í Føroya Fiskasølu var hann sjálvandi vitandi um stöðuna hjá hesi fyrteku.

Tað er væl eingin ivi um, at bæði Uhrenholt og Joensen eru báðir inhabilir og hava við innandura vitan gjørt sínar metingar og úrlitið er so tað, at teir uttan at nakar annar fær nakað at vita, keypa tað størsta aktiv- ið hjá Føroya Fiskasølu og lata so føroyingar sita eftir við leivdunum, sum so

verða keyptar við stuði úr fløgugrunninum. Hetta er ikki í lagi, tí verður hetta mál at kanna til botns.

At privat áhugamál eru sett fram um tey, sum annars vóru søgd at vera áhugamál føroyinga, tað er væl eingin ivi um. Fyrst varð sagt at keypið var gjørt fyrri at verja sølumøguleikan hjá føroyingum, tí um hetta ikki bleiv gjørt, so fóru íslendingar at keypa. Teir høvdu sambært frágreiðingina, sum kom fram, víst serligan áhuga.

Tað næsta, sum hendir er, at keypararnir, Joensen og Uhrenholt, fara til teirra, teir søgdu seg vilja forða at fáa hendur á fyrtekuni í Onglandi, teir fara til íslendingar og bjóða teimum 50% av partabrevunum, soleiðis at teir nú hava fingið fótin fastan uppá rokning føroyska skattgjalddarans. Tí tað er tann føroyski skattgjalddarin, sum leggur út, tí peningurin, sum verður latin Fiskasøluni úr Framtaksgrunninum, var atlaður heilt øðrum tiltøkum.

Hetta, sum fram er farið, er ikki rætt, og krevjast má ein nágreinilig frágreiðing, tí vit kunnu ikki lata hetta fara aftur við bordinum. Og tað vilja vit heldur ikki.

Tá sjónvarpsmaðurin spyr tann eina keyparan, sjálfan føroying, hvat henda, um nú ein kanning verður kravd, tá verður svarað: «So verður tað heilt galið».

Og hetta má so siga øllum, at her má alt koma fram. Tí bæði peningurin, sum brúktur varð at endurreisa Føroya Banka og tann peningur, sum nú verður latin úr fløgugrunninum til endurstovnan av eini skerdari Fiskasølu, tað er skattgjalddarans peningur.

Javnaðarflokkurin fer at krevja eina frágreiðing og vil gera tað, sum gerast kann at forða fyrri, at slíkt ótarnað fer fram.

Tað kann ikki sigast, at føroyingar hava lært av fortíðini.

Sverre Midjord

Sjómans- missiúnin talvudag

Komandi sunnudag fer Hin føroyska Sjómansmissiúnin at taka sær av hesum arbeiði. Hann er javnan um-borð á skipum og prátar við sjómenninar, og flestu teirra munnu kenna andlitid á honum. Vanliga leggur sjómanstrúboðarin eisini okkurt eftir seg á skipunum, so sum ymiskan andaligan lesna og bond. Sjómansmissiúnin hevur eisini latið gera okkurt sjónband við andaktum og sangi. Hetta verður alt latið ókeypis um-borð, so manningarnar kunnu stytta sær stundir við hesum.

Sjómansmissiúnin hevur sum endamálið at boða gleðibodskapin um Jesus millum okkara sjófólk. Hetta verður í hævðsheitum gjørt við at vitja skip og bátar, tá ið teir eru í havn, bæði her heima í Føroyum og í Danmark.

Sjómanstrúboðari
Ein sjómanstrúboðari er

SM-blaðið

Sjómansmissiúnin hevur eisini sít eigna blað, SM-blaðið. Í blaðnum er ymiskur andaligur lesnaður, eins og nógvar áhugaverdar samrøður við sjómenn. SM-blaðið kemur út fyra ferðir árliga, og verður borið út saman við Trúboðaranum, blaðnum hjá Heimamissiúnini. Sjómanstrúboðarin hevur tó altíð SM-blaðið við, tá ið hann vitjar skip og bátar, og soleiðis fáa eisini teir sjómenn, sum ikki halda Trúboðan, blaðið.

Kvinnuringarnir

Ein týðandi partur av arbeiðinum hjá Sjómansmissiúnini eru sjómanskvinnuringarnir. Tað, sum vit helst kenna best frá teimum, er arbeiðið í sambandi við jólapakkarnar. Hvørt ár verður ein hópur av jólapakkum sendur til skip, sum ikki eru heima á jolum, og er sjófólkid ógvuliga fekið um tað. Sjómanskvinnuringarnir eru í teim flestu

bygdum í landinum og eru teir ein sera stórur stuðul, bæði peningaliga og andaliga.

Peningurin, sum kemur inn á talvudegnum, verður nýttur til hetta arbeiðið hjá Sjómansmissiúnini. Seinasta ár komu inn kr. 63.354,-, og vónar Sjómansmissiúnin at eina nógva fer at koma inn í ár.

at siggjast

ff